

Arrest

nr. 120 358 van 12 maart 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVDE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 29 november 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 oktober 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 januari 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 februari 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. JACOBS loco advocaat S. VAN ROSSEM en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Angolees staatsburger te zijn, afkomstig uit de provincie Uige en behorende tot de Bakongo etnie. U werd geboren op 19 december 1988 in Uige, maar groeide op in Luanda, waar u steeds gewoond heeft. U vervulde het middelbaar onderwijs in 2007 en werkte sinds 2005 als taxichauffeur in Luanda. Zo leerde u in januari 2013 meneer (M.) kennen tijdens een taxirit, jullie raakten aan de praat en u gaf hem uw nummer. Hij zou u bellen als hij een bestelling had of als hij iets nodig had, wat hij inderdaad deed op 9 februari 2013. Op 10 februari 2013 gaf hij u enkele pakjes mee die stevig dichtgemaakt waren en zei u ze af te geven aan een zekere (P.) in de stad Mabor. Om met (P.) in contact te treden gaf hij u een telefoonnummer mee. U werd echter tegengehouden door de politie in Hoji Ya Henda. De pakjes die u vervoerde bleken petten en T-shirts van het Flec te

bevatten. U werd vijf dagen vastgehouden in het politiekantoor van Hoji Ya Henda. Toen bleek dat de politie noch (P.), noch (M.) kon bereiken, verdachten ze u van betrokkenheid bij het FLEC. U werd op 15 februari 2013 door een patrouille van drie agenten meegenomen naar uw huis, waar ze een huiszoeking deden. Er werd niets gevonden dat u met het FLEC in verband bracht. Eén van de agenten nam u ter zijde en zei dat ze orders hadden gekregen van hun chef om u te doden, dat ze u niet opnieuw naar de cel mochten brengen. Ze wilden u wel vrijlaten in ruil voor wat geld en de belofte dat u het land zou verlaten. U gaf hen 800 dollar die u thuis bewaarde en werd door de drie agenten afgezet in de wijk Capolo 1, waar uw broer u kwam ophalen. Uw broer bracht u onder in een huis van een vriend in Bitá, waar u bleef tot aan uw vertrek uit het land op 3 maart 2013. Op 4 maart 2013 kwam u in België aan, u vroeg op 6 maart 2013 asiel aan.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart vervolging te vrezen door de Angolese autoriteiten omdat u gevat werd met een lading T-shirts en petten van het FLEC, een lading waarvan u zelf de inhoud niet kende vooraleer u tegengehouden werd door de politie (zie gehoorverslag (CGVS p.7). Noch de persoon die u deze lading had overhandigd, noch de persoon aan wie u de lading moest afleveren kon door de politie worden teruggevonden, waarop u verdacht werd van samenwerking met het FLEC (zie CGVS p. 7, 8).

Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat het FLEC amper nog militair actief is in Angola, maar dat er desondanks mensen gearresteerd en gefolterd worden door de Angolese autoriteiten, zonder behoorlijk proces, van zodra zij gerelateerd kunnen worden aan het FLEC. Het gebeurt dat mensen van wie bekend is dat ze een hoge positie bekleden bij het FLEC dood worden teruggevonden (zie info administratief dossier). Volgens een bericht van de Radio France Internationale (RFI) op 02-01-2013 bevestigen NGO's dat Cabindese vluchtelingen uit naburige landen, van wie werd gedacht dat zij gerelateerd waren aan het FLEC, ontvoerd of gedood werden door Angolese agenten (zie info administratief dossier). Het mag duidelijk zijn dat het erg gevaarlijk is om in Angola openlijk het FLEC te steunen, dit gebeurt dan ook meestal in het geheim, of vanuit het buitenland, waar men buiten het bereik blijft van de Angolese regering. Een groot deel van de hogere functionarissen van het FLEC verblijft dan ook in het buitenland (zie info administratief dossier). In deze context valt dan ook niet in te zien waarom iemand T-shirts van het FLEC zou dragen, laat staan ze zou produceren of verspreiden. U verklaarde nochtans de T-shirts gekregen te hebben van (M.) (CGVS p.7), een man die u voordien slechts één keer had gezien toen hij met u meereed (CGVS p.8). Ook stelt u geen enkele affiniteit met en amper enige kennis over het FLEC te hebben (CGVS p. 10). De consequenties van het dragen van dergelijke T-shirts kunnen, om redenen hierboven uitgelegd, dermate ernstig zijn, dat uw bewering dat u de opdracht kreeg dergelijke lading van Luanda naar Mabor te vervoeren, nog weinig geloofwaardig overkomt. Zelfs indien iemand op het idee zou komen dergelijke T-shirts te maken en te verspreiden, wat op zich al weinig waarschijnlijk is, kan niet worden aangenomen dat men deze lading – zelfs indien goed ingepakt – zomaar zou meegeven met iemand die men amper kent en die geen enkele band heeft met het FLEC. Het risico dat men betrapt wordt bestaat immers steeds, u had evengoed de pakjes kunnen openen toen u ze kreeg, waarop (M.) riskeerde meteen aangegeven te worden. Los van dit alles is het sowieso onvoorzichtig pakjes van onbekenden te vervoeren, zonder hun inhoud te kennen, zoals u beweert gedaan te hebben. Omwille van het bovenstaande kunnen er ernstige vraagtekens geplaatst worden bij de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Ook bij uw verklaringen over de gebeurtenissen nadat u zou tegengehouden zijn met de lading T-shirts en petten van het FLEC kunnen bedenkingen gemaakt worden. U stelt verschillende dagen gefolterd te zijn, opdat u zou toegeven dat u in Luanda een groep had opgericht. Tenslotte zou er een huiszoeking bij u thuis verricht zijn, in een poging u aan het FLEC te linken. Er werd echter niets gevonden om u in verband te brengen met de groep. Toch zou de commandant de politieagenten die de huiszoeking uitvoerden de opdracht gegeven hebben u niet terug te brengen naar de cel, maar u in plaats daarvan te doden. (CGVS p. 8) Om te beginnen is het weinig zinvol een huiszoeking uit te voeren wanneer men van plan is de verdachte toch sowieso (extralegaal) te doden. Een huiszoeking door de politie riskeert immers niet onopgemerkt te blijven in uw buurt, waardoor de autoriteiten zichzelf onnodig in diskrediet brengen. U stelt dat één van de politieagenten u na de huiszoeking apart nam en u op de hoogte bracht van het order u te doden dat ze hadden gekregen. Hij vroeg u of u hen iets kon aanbieden, zodat ze u konden laten gaan. In ruil daarvoor moest u het land verlaten, zodat ze zelf niet in de problemen zouden komen door u vrij te laten. (CGVS p. 8) U gaf hen 800 dollar die u thuis in de zak van een jas had bewaard, waarop ze u naar de wijk Capolo 1 brachten en u opnieuw op het hart werd gedrukt dat u het land moest verlaten (CGVS p. 8, 11, 12). Men kan echter moeilijk aannemen dat de drie politieagenten die de huiszoeking uitvoerden (CGVS p. 11) akkoord gingen om voor 800 dollar de orders van hun overste in de wind te slaan (CGVS p. 12), zeker aangezien ze die 800 dollar ongetwijfeld

sowieso gevonden zouden hebben indien ze inderdaad net een huiszoeking hadden uitgevoerd. Ze bevonden zich volgens uw verklaringen immers in de zakken van uw jas, bij u thuis (CGVS p. 11). De agenten hadden het geld dus gemakkelijk kunnen onvreemden, om u daarna eventueel alsnog te doden, indien ze zulke orders hadden gekregen.

Ten slotte stelt u dat u van uw broer hoorde dat er in april 2013 een aanhoudingsbevel tegen u werd uitgegeven, wat enigszins bevreemdend is, aangezien u al sinds februari ondergedoken was in een huis van een vriend van uw broer in Bita en u dus niet meer in het openbaar bent verschenen, zoals de politieagenten u zouden gevraagd hebben. In elk geval betreft het arrestatiebevel dat u na het gehoor laat doorfaxen een kopie, waarvan de authenticiteit onmogelijk kan worden nagegaan.

Het geheel van bovenstaande vaststellingen maakt dat in uw hoofd geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden vastgesteld.

Ter ondersteuning van uw identiteit faxt u na het gehoor een kopie van een identiteitskaart door, hoewel u tijdens uw gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken stelde uw identiteitskaart in Angola verloren te zijn. In elk geval betreft het ook hier een kopie, waarvan de bewijswaarde beperkt is en welke dus slechts kan worden aangenomen als een aanwijzing van uw identiteit. Uw reisweg kon niet worden nagegaan, bij gebrek aan geldige documenten ter zake. Het arrestatiebevel dat u doorfaxt werd hierboven reeds besproken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In wat zich aandient als een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van het redelijkheidsbeginsel, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van de motiveringsplicht, van artikel 1 en 2 (A) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM).

Waar verweerder stelt dat verzoeker geen affiniteit met en amper kennis heeft over het FLEC, is het voor verzoeker niet duidelijk op welke informatie verweerder zich baseert en meent hij dat, indien verweerder over deze informatie beschikt, dit vermeld dient te worden. Verzoeker benadrukt dat hij verdacht wordt van banden met het FLEC zonder er effectief lid van te zijn. Het is dan ook onredelijk om van hem te verwachten op de hoogte te zijn van de werking en structuur van het FLEC, de voorzitter et cetera. Verweerder is op de hoogte van het arresteren, folteren en doden van Angolezen die gelinkt zijn aan het FLEC, maar weigert dit toe te passen in verzoekers dossier. Ook de stelling dat het onvoorzichtig is om pakjes van onbekende mensen te vervoeren, is voor verzoeker onbegrijpelijk daar hij enkel zijn werk deed en hem niet verweten kan worden dat hij de pakjes niet geopend heeft. Het is volgens verzoeker geenszins ondenkbaar dat hij verdacht wordt van banden met het FLEC en dat zijn huis doorzocht werd om verdere informatie van andere FLEC-leden te trachten te bekomen.

Verzoeker benadrukt dat hij steeds eensluidende en correcte verklaringen heeft afgelegd. De motivering van de bestreden beslissing volstaat geenszins: louter stellen dat het "moeilijk aan te nemen is", is geen afdoende motivering. Verweerder bevestigt zelfs dat personen die geassocieerd worden met het FLEC een doelwit vormen, maar neemt toch een negatieve beslissing inzake verzoekers asielaanvraag. Verweerder hield geen rekening met alle elementen in het dossier.

Vervolgens stelt verzoeker dat het juist is omdat het aanhoudingsbevel het rechtstreeks gevolg is van zijn problemen in zijn land van herkomst, dat verweerder hiermee rekening diende te houden. Verzoeker heeft dit document ontvangen van zijn broer. Het is onredelijk van verzoeker uitgebreide details te verwachten over de inhoud en de herkomst van dit stuk, daar hij zich reeds in België bevond toen het aankwam. Verzoeker is van mening dat hij er alles aan gedaan heeft om zijn asielaanvraag met documenten te staven, doch verweerder weigert hiermee rekening te houden. Verweerder gaat voorbij aan het feit dat de lokale autoriteiten nog steeds op zoek zijn naar verzoeker. Verzoeker vraagt zich af waarom de authenticiteit en de herkomst van de documenten niet onderzocht zou kunnen worden.

Verzoeker verwijst naar de bij zijn verzoekschrift gevoegde rapporten van mensenrechtenorganisaties aangaande de veiligheidssituatie in Angola en stelt dat hij geen bescherming heeft in zijn land van herkomst en integendeel zelfs een doelwit vormt voor de lokale autoriteiten omdat hij ervan verdacht

wordt banden met het FLEC te hebben. Ook het Ministerie van Buitenlandse Zaken raadt af om naar Angola te reizen. Veel teveel vragen en risico's zijn onduidelijk en maken dat het geweld elke dag opnieuw in al zijn hevigheid kan uitbreken. De Angolese autoriteiten zijn bovendien één van de meest corrupte ter wereld.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus voert verzoeker aan dat in de bestreden beslissing niet wordt gemotiveerd waarom verzoeker er niet voor in aanmerking komt. Op dit ogenblik, gezien de omstandigheden en het gebrek aan zekerheid, is het onmogelijk om terug te keren naar Angola. Het is volgens verzoeker voldoende om een risico te lopen om in aanmerking te komen voor het statuut.

2.1.2. Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift recente mediaberichtgeving met betrekking tot de situatie in Angola, onder andere van verschillende mensenrechtenorganisaties (stuk 3).

2.1.3.1. Met een aangetekend schrijven van 7 februari 2014 brengt verzoeker samen met een aanvullende nota de volgende stukken bij: een kopie van een aanhoudingsbevel van 9 april 2013 met vertaling en een kopie van aanhoudingsbevel van 16 april 2013 met vertaling.

2.1.3.2. Inzake de twee aanhoudingsbevelen die met aangetekend schrijven van 7 februari 2014 werden bijgebracht, dient te worden vastgesteld dat deze stukken vergezeld zijn van een vertaling die dermate slecht is dat de stukken als onbegrijpelijk dienen te worden gekwalificeerd. Luidens artikel 8 PR RvV dienen de stukken waarvan de partijen willen gebruik maken indien zij in een andere taal zijn opgesteld dan deze van de rechtspleging, vergezeld te zijn van een eensluidende vertaling. Bij gebreke aan een dergelijke vertaling worden de voormelde stukken *in casu* door de Raad niet in overweging genomen. Ten overvloede kan worden opgemerkt dat aan kopieën geen authenticiteitswaarde kan worden toegekend aangezien deze eenvoudig te manipuleren zijn.

2.2.1. Waar verzoeker de schending aanvoert van *“de artikels 1 en 2 afdeling A van de conventie”* dient opgemerkt dat artikel 2 van voormeld Verdrag niet is onderverdeeld in afdelingen en luidt als volgt: *“Elke vluchteling heeft plichten tegenover het land waarin hij zich bevindt. Deze plichten brengen in het bijzonder mede, dat de vluchteling zich houdt zowel aan de wetten en voorschriften als aan de maatregelen, genomen voor de handhaving van de openbare orde.”* De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Verzoeker duidt niet aan op welke wijze hij artikel 2 van voormeld Verdrag geschonden acht. Bijgevolg wordt de schending van dit artikel niet dienstig aangevoerd.

2.2.2. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, 3.7).

Artikel 3 EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

De toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus maakt integraal deel uit van onderhavig arrest, zodat een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM niet aan de orde is.

2.2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden

toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.4. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.3.1. Vooreerst dient opgemerkt dat verzoeker geen enkel begin van bewijs bijbrengt aangaande zijn afgelegde reisweg per vliegtuig naar België, hetgeen een negatieve indicatie is voor de algehele geloofwaardigheid van zijn asielrelaas.

Waar verzoeker stelt dat hij de pakjes niet diende open te maken en enkel zijn werk deed, stelt de Raad vast dat verzoeker bij het invullen van de vragenlijst van het CGVS op de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) verklaarde dat hij taxichauffeur was (administratief dossier, stuk 13, p. 3) en ook tijdens zijn gehoor op het CGVS verklaarde verzoeker taxichauffeur te zijn (gehoorverslag CGVS, p. 6). Later tijdens zijn gehoor verklaarde verzoeker dat hij soms als koerier werkte en daarbij af en toe de inhoud van pakjes controleert (gehoorverslag CGVS, p. 9 en 12). Verzoeker leerde (M.), die hem op 9 februari 2013 de opdracht gaf om de pakjes te vervoeren, kennen begin januari 2013 en vervoerde op 10 februari 2013 voor de eerste keer pakjes in opdracht van (M.) (gehoorverslag CGVS, p. 8-9). Het is dan ook niet aannemelijk dat verzoeker verklaart dat hij de inhoud van de pakjes die (M.) hem gaf, niet controleerde omdat (M.) hem "*een zeer betrouwbaar man*" leek (gehoorverslag CGVS, p. 12). Verzoeker had (M.) immers nog maar één maal gezien. Dit klemt des te meer daar verzoeker verklaarde dat hij de pakjes niet had meegenomen indien hij had geweten dat er spullen van het FLEC in zaten, terwijl hij eerder verklaarde absoluut niet veel van het FLEC af te weten (gehoorverslag CGVS, p. 10 en 12). Het is bovendien opmerkelijk dat verzoeker op de DVZ niet vermeldde dat hij tevens af en toe als koerier werkt, aangezien dit de kern van zijn asielrelaas raakt.

Het is niet aannemelijk dat (M.) dergelijk onvoorzichtig en roekeloos gedrag zou stellen bij het laten vervoeren van pakjes met spullen van het FLEC aangezien deze persoon verzoeker amper kende. Indien verzoeker de pakjes wél controleerde, liep (M.) immers het risico om meteen tegen de lamp te lopen. Uit de door verweerder aan het administratief dossier toegevoegde informatie in verband met het FLEC in Angola (zie map 'Landeninformatie') blijkt immers dat de Angolese autoriteiten mensen arresteren en folteren zodra zij gelinkt kunnen worden aan het FLEC. Verzoekers incoherente en ongeloofwaardige verklaringen doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas.

Waar verzoeker aanvoert dat stellen dat het "moeilijk aan te nemen" is, geenszins een afdoende motivering vormt, dient opgemerkt dat de ongeloofwaardigheid van een asielrelaas niet enkel kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, doch ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Met betrekking tot zijn beweerdte aanhouding en vrijlating komt verzoeker niet verder dan het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, hetgeen echter de motieven van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht kan stellen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad overgenomen.

Wat betreft de informatie die verzoeker aangaande de algemene situatie in Angola bij onderhavig verzoekschrift voegt (stuk 3), dient opgemerkt dat deze informatie van louter algemene aard is en geen betrekking heeft op zijn persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden geviséerd of vervolgd. Verzoeker dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aan te tonen en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

De Raad stelt verder vast dat verzoeker geen enkel inhoudelijk verweer voert tegen de vaststellingen in de bestreden beslissing met betrekking tot de naar het CGVS gefaxte kopie van zijn identiteitskaart. Deze vaststellingen moeten dan ook als vaststaand beschouwd worden.

Voormelde vaststellingen zijn afdoende om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers relaas.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet

2.3.2. Gelet op het hoger vastgestelde inzake zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Uit de mediaberichten die verzoeker aan onderhavig verzoekschrift toevoegt (stuk 3) blijkt niet dat er in Angola sprake is van een situatie van willekeurig geweld in het geval van een binnenlands of internationaal gewapend conflict. Aldus is er actueel geen sprake van een situatie van willekeurig geweld in Angola zodat er ten aanzien van verzoeker geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf maart tweeduizend veertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS